

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

E ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

Empedocles. pe. cor. nomē pbi: qui vt auctor est Hiero. Omne qđ viuūt z mouet non putauit edendū sicut z Pythagoras z ex līc amicitiaq; inter se dissidentibus cuncta ostare dixit Serūt hunc Agrigentīnū finisē qđ cū lacū etiā mōtis inuestigare cōtenderet: occidit in fouē igneam z incendio cōsumptus est. Sic sapiētīe pcepta versibus cōplexus est: de quo Lucr. Larmina quin enā diuini pectoris eius vociferant: z exponunt pclara reperta: vt vix humana videat stirpe creatus. Quid de dijs sentire ita scribit Suidas. εεωρ τα ειδη και τα ονοματα ουτω τοις αυτροωοις γινωσθην δηλοι το χαϊρετ εγω λυμιν θεος αυβροτο ουκετι ενιτος και ηδη γοποτε γεωγενο μιν κουρητε κοροτε και οεν ολυμια εβουρ ον λεγε πεμμα πταιη τα μενορ ουσαι.

Empbasīs. pe. cor. expressio significatio. Demōstratio. Figura est qua latens aliquid ex aliquo dicto eruit. Cuius duo sunt genera. Alter qđ plus significat qđ dicit. Alterū qđ etiam id qđ non dicit: vel cū maius dicit sub quo etiam minus voluimus intelligere. Cūrg. lib. i. geoz. Lū iam sacre deficerēt sylūg: hoc est non solum aliq; sed etiam sacre.

Empbasīs. pe. cor. figura cum ex aliquo dicto: aliqd latens eruitur. Duo eius genera sunt. Alterum quod plus significat qđ dicit. Alterum quod etiam id quod non dicit.

Empyreū latine igneū. a τωρ qđ ē ignis. Cū celi empyreum

Empanda veterum oca que rebus patentibus pesse putabaf.

Empirici. pe. cor. dnt medici in arte experti. Empiricus experientator ab εμπειρι qđ est experimentū εμπειρος expertus εμπειρικη pars medicine est que per experientiam curat. Sunt enī qđ medicinā diuidāt in empiricē: logicem: z methodicē. zippollinaris ad Remigius. Ad hoc oportunitas in exemplis fides in testimonijs: proprietas in empiricis vt banitas in figuris: virtus in argumentis: pōdus in sensibus flumen in verbis: fulmen in clausulis.

Emphonos. pe. pro. latine canorus vocalis.

Emplastrū. latine fictū vel isformatū ex επι ppositioe que significat in z τω λαττω fingo seu foamo. Cū ex diuersis reb' cōfingi z formari cōsueit qđ nunc vulgo vinguētū dē. Id vō qđ vulgo emplastrū dē a doctis vocatur cataplasma. Imponunt emplastra vulneribus. Malagmata super integrā cutem miscentur. Pastilli aut illuminantur aut alioqui molliozī cōratone miscent. Sunt z alia horum inter se discrimina.

Emplastratio in arborib' dē cū cortex erimē in occultationis gra vt aptari qat cortex par ex altera arboze. Col. li. iij. Tertiu cū gemas nō eriguo cortice in partē sui delibratā recipit quā vocāt agricolē emplastrationē. Idem lib. vi. Tertiu gemas quo ipsas gemas cū eriguo cortice in partē sui delibratam recipit quā vocant agricolē emplastrationē volunt quidam in occultationē. Idem vsurpauit. Emplastratur' cū ait Delibrato item alterā arborē quā emplastraturus est.

Emposthoton. Vide in dictione Opisthoton.

Emungo. is. xi. cū. nares purgo qđ fit cū prius ex eis detrahif Mungo enī est qđ mucum ago e naribus. Mucus vō est narium humiditas. Noza. p translationē de Lucilio. Emuncte naris inquit pro elegenti z faceto. Emungere lucernā dici Mus lychnium proferre. Quandoq; etiam de pecunijs dicit. Teren. emuncti argento senes. i. exbauif.

Emunctorium instrumētum ad emungendum. Hiero. in exo. emunctoria quoq; z vbi ea que emuncta sunt extinguuntur fiant de auro purissimo.

Emusicata. quid significet. Vide in dictione amuffis.

E ante M

En. sigt ecce: z nō pariter z actō iungit vel idicādo: vt en priamus: vel exprobrādo: vt en agros: z quā bello troiane petisti hisperia metire iacens. Oratores per ntūm frequentius.

En. en crimen: est ēt en ppositio græca que significat in.

Enantrophesīs. Incarnatio hominis.

Encēgia. cū. e. dipb. Innuatio: ab εν z και vi ego nouo. Augu.

encēgia festiuitas erat dedicationis templi. Sicce enī και v

voy dicitur nouum. Quicq; enim nouum aliquid fuerit dedatum encēgia vocatur. Jam z vsus habet hoc verbum: si quā noua tunica induatur encēgiare dicitur.

Encantus: qui igni addibito aliquid fingit. αωδ του καιου κ. και σω λεγεται και ερι υεται.

Encastum opus igni pictum. Ply. Figulinum opus encastum pinxit: latine dicitur Inustus; hoc genus picture primus. Ticia in vsu habuit. Tunc ortum vt vulgus attramentum barbarum appellare cepit encastum.

Encanthus. morbus oculorum cum in ipsoz; angulo: taberulum est quod palpebras parum diduci patitur.

Enchiridion. diminutiū a manu dictū qđ promptuariū: z qđ ad manum sp haberi debeat ceu in enīe capulus: gñis libelli parui qđ manuale latini dicunt qđ ερχεiri. i. in manu cōtineri possit: quale est libellus Augustini qui græce enchiridion latine Manuale dē. Sed gladiolum seu militarem pugna lum significat z rem partem illam quā naute manu cōpandunt enchiridion vocari. Jul. pol. tradit.

Enclisis inclinatio z vniū de accidētibus verbi quod latini modum dicit. Hinc encliticum: inclinatiūz. Unde encliticę cōiunctiones. qz. ve. ne. quoniā inclinant ad se accentum.

Encyclopediā: alij pcesim heroiicā appellāt. Alij musicę q; musicā oēs cōplectat disciplinā. Qđ ondit Pfo. li. i. de legibus dicit musicā siue vniuersā disciplina tractari nō posse. Alij omnē artē atq; scientiā in vniū quasi corpus bñ compactas: z membris pluribus cōstans confluentes encyclopedian dicit volūt. qđ doctriā nā orbē: vt apud Plutar. vbi de musica scribens inquit. Non solū circa musicā vep z circa aliā encyclopedian q; mens nostra potentis intelligendi circulariter circa scibile tanq; circa centrum moueatur.

Encyclias. Aristoteles in ethicis cōmentatiōes itelligit qđ Bedilus extrarias: hoc ē exotericas. Martianus Lyciscus cuius modiz problematū sūt libri z qđ pparates a Licet ac Themasio qōnes appellāt: qđ de rebus oibus tanq; in circulo pafsim queeret. Encyclias quoq; doctrinas veteres dicebant quasi orbiculares: qđ cōnere z coagmetate sunt vt corpus vniū Annuū etiā stipendiū. Encyclium dicitur: qđ in sua terga voluatur annus. Alij exponunt encyclium pro pēna.

Enchusta apud Lelsum medicamēta sūt liqda que illuminant. Enchyphia dicuntur zisma subcinericia. Amb. lib. de Lam.

Tenuerunt z patres qui coere conspersum quod extulerāt de egypto subcinericia faciētes azzma que græce encyphia dicitur eo qđ abscondantur in cinere.

Encolpiz vt ait Arist. venti sunt qui e mari veniunt per sinus.

Endelechia p. d. vt Li. li. iij. sigt cōtinuationē z perpetē que dā actū siue motionē qualis in aīa cognoscit. Endelechismus cōtinuata mobilitas. Entelechia vō per. t. significatur pfectio queq; dam z consumatio: z Enteleches perfectus.

Endiadis. figura cum duo diuersa nomina in vnam conuenientiam iunguntur: vt apud Cūrg. Molemz montes iunguntur per alios. i. molem montium.

Endromis. idis. vestis gallica hirsuta z villi lōgioris nomē in græcū fortita qđ potissimū arcēdo frigozi conueniebāt. Junc.

Endromydas tyrias z femineū cōroma. Mar. hāc tibi seqnice pingue textricis alūnam. Quē lace demonium barbara nomen bz; fozida sed gelido non aspernanda decēbz; dona peregrinā mittimus endromyda. Hanc athlete post curulis certamina induere solebant. Dicta endromis qđ ενδρωμω hoc est in cursu eam habeant.

Endymion: nomen propziū eius qđ prius lunę cursum inuenit. zpollonius. lib. iij. argonauticozū ουκ αρεγονουνη με τα λατμι ον αυτρον αλυκο ουδοι ηκα λοποριδαι ομαι ρηδλυμιοηνη scribūt at remirādā theon lucillus esto phocleus iterperges apollonijus verbis ενδλε ται σι αις μεγαλαις λεγεται τον ενδλυμωνα αυνερχην vai απωδληος εϊς ουρανον ερασθεντα δλε ηρας ενδλωλω τωισα λοτισθηαντων εροτα νεφλιης και εκβληονετα κατε λωην εις αδου.

Endeplozo. as. pe. pro. zmplozo quod est cum qōne in clamo

